

Predmet C-298/23**Sažetak zahtjeva za prethodnu odluku sastavljen na temelju članka 98.
stavka 1. Poslovnika Suda****Datum podnošenja:**

8. svibnja 2023.

Sud koji je uputio zahtjev:

Nederlandstalige Ondernemingsrechtbank Brussel (Belgija)

Datum odluke kojom se upućuje zahtjev:

4. svibnja 2023.

Tužitelj:

Inter IKEA Systems BV

Tuženici:

1. Algemeen Vlaams Belang vzw, prvonavedeni tuženik
2. S, T, U i V, u svojstvu predstavnika svih članova udruženja „Vlaams Belang” ili „Vrijheidspartij”, koja nemaju pravnu sposobnost, drugonavedeni tuženik
3. Vrijheidsfonds vzw, trećenavedeni tuženik

Predmet glavnog postupka

Tužba koju je tužitelj podnio Nederlandstalige ondernemingsrechtbanku Brussel (Sud za trgovačka društva na nizozemskom jeziku u Bruxellesu, Belgija) pozivom od 22. studenoga 2022. radi (1.) sudskog utvrđenja da tuženici nezakonito povređuju tužiteljeva prava na žig uporabom IKEA-inog znaka u svojim materijalima, (2.) izdavanja naloga kojim se tuženicima, pod prijetnjom izricanja novčane kazne, zabranjuje uporaba IKEA-inih žigova i/ili IKEA-inog korporativnog identiteta (Corporate-Identity), (3.) objave predmetne presude u tisku na nizozemskom i francuskom jeziku, na tužiteljevoj internetskoj stranici te na internetskim stranicama tuženikâ kao i radi (4.) uništenja upotrijebljenih materijala, i to sve uz naknadu štete.

Predmet i pravna osnova zahtjeva za prethodnu odluku

Tumačenje pojma „opravdani razlog” u smislu članka 9. stavka 2. točke (c) Uredbe (EU) 2017/1001 o žigu Europske unije te članka 10. stavka 2. točke (c) i članka 10. stavka 6. Direktive (EU) 2015/2436 o usklađivanju zakonodavstava država članica o žigovima, kao i odvagivanje prava na žig i temeljnog prava na slobodu (političkog) izražavanja, uključujući upotrebu političke parodije; članak 267. UFEU-a.

Prethodna pitanja

Može li sloboda izražavanja, koja je zajamčena člankom 10. Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda te člankom 11. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, uključujući slobodu izražavanja političkih mišljenja i političke parodije, predstavljati „opravdan razlog” za uporabu znaka koji je istovjetan ili sličan žigu koji ima ugled u smislu članka 9. stavka 2. točke (c) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. lipnja 2017. o žigu Europske unije te članka 10. stavka 2. točke (c) i članka 10. stavka 6. Direktive (EU) 2015/2436 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2015. o usklađivanju zakonodavstava država članica o žigovima?

Ako je potrebno, koje kriterije nacionalni sud treba uzeti u obzir pri ocjeni ravnoteže između tih temeljnih prava i koju važnost treba pridati svakom pojedinom kriteriju?

Konkretno, može li nacionalni sud uzeti u obzir sljedeće kriterije i/ili postoje dodatni kriteriji:

- o mjeru u kojoj je izjava komercijalne prirode ili ima komercijalni cilj,
- o mjeru važnosti razloga povezanih s tržišnim natjecanjem između stranaka,
- o mjeru u kojoj je izjava u općem interesu, društveno relevantna ili pokreće raspravu,
- o odnos između prethodno navedenih kriterija,
- o prepoznatljivost predmetnog žiga,
- o opseg, intenzitet i način protupravne uporabe te stupanj širenja s obzirom na područje, trajanje i opseg, i to uzimajući u obzir i mjeru u kojoj je to povezano s izražavanjem mišljenja,
- o mjeru u kojoj izjava i njezine popratne okolnosti, kao što su naziv i oglašavanje izjave, štete ugledu, razlikovnom karakteru i imidžu predmetnih žigova („funkcija oglašavanja”),

- o mjeru vlastitog izvornog doprinosa izjave i mjeru u kojoj se nastoje izbjeći zablude ili konotacije u vezi s predmetnim žigovima, odnosno dojam da postoji komercijalna ili druga povezanost između izjave i nositelja žiga („funkcija označavanja podrijetla”), i to uzimajući u obzir i način na koji je nositelj žiga stekao određeni imidž i ugled u području oglašavanja i komuniciranja?

Navedene odredbe međunarodnog prava i međunarodna sudska praksa

Članak 10. EKLJP-a

Beneluška konvencija o intelektualnom vlasništvu (u daljnjem tekstu: BÜGE), članak 2.20. stavak 2. točke (c) i (d)

Pariška konvencija za zaštitu industrijskoga vlasništva od 20. ožujka 1883., članak 10.a stavak 2.

Presude ESLJP-a od 1. svibnja 2011. Faruk Temel protiv Turske, t. 55., od 14. ožujka 2013., Eon protiv Francuske, t. 59. i od 23. travnja 1992., Castells protiv Španjolske, t. 43.

Presuda Suda Beneluksa od 14. listopada 2019., Damn Pérignon (br. A 2018/1/8)

Navedene odredbe prava Unije i sudska praksa Unije

Uredba (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. lipnja 2017. o žigu Europske unije, osobito uvodna izjava 21. i članak 9. stavak 2. točka (c)

Direktiva (EU) 2015/2436 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2015. o usklađivanju zakonodavstava država članica o žigovima, posebice uvodna izjava 27. , članak 10. stavak 2. točka (c) i članak 10. stavak 6.

Povelja Europske unije o temeljnim pravima (u daljnjem tekstu: Povelja), članak 11.

Presuda od 12. studenoga 2002., Arsenal Football Club (C-206/01, EU:C:2002:651)

Presuda od 23. ožujka 2010., Google France i Google (C-236/08 do C-238/08, EU:C:2010:159) te mišljenje u tim spojenim predmetima (EU:C:2009:569)

Presuda od 21. listopada 2010., Padawan (C-467/08, EU:C:2010:620)

Presuda od 12. srpnja 2011., L’Oréal i dr. (C-324/09, EU:C:2011:474) i mišljenje u tom predmetu (EU:C:2010:757)

Presuda od 1. prosinca 2011., Painer (C-145/10, EU:C:2011:798)

Presuda od 6. veljače 2014., Leidseplein Beheer i De Vries (C-65/12, EU:C:2014:49)

Presuda od 3. rujna 2014., Deckmyn i Vrijheidsfonds (C-201/13, EU:C:2014:2132)

Presuda od 27. veljače 2020., Constantin Film Produktion/EUIPO (C-240/18, EU:C:2020:118)

Presuda od 8. prosinca 2022., Google (Uklanjanje poveznica koje vode do navodno netočnog sadržaja) (C-460/20, EU:C:2022:962)

Navedene odredbe nacionalnog prava

Članak 1382. Burgerlijk Wetboek (Građanski zakonik)

Članak VI.104. Wetboek van economisch recht (Trgovački zakonik)

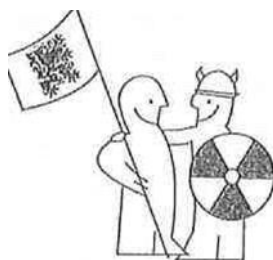
Sažet prikaz činjenica i glavnog postupka

1. Predmet se odnosi na – prema tužiteljevu mišljenju – neovlaštenu Vrijheidspartijinu uporabu prepoznatljivih IKEA-inih žigova i IKEA-ina korporativnog identiteta u okviru političke kampanje jedne političke stranke. Riječ je o verbalnom žigu Beneluksa IKEA, registriranom 29. siječnja 1971. pod brojem 503696 za proizvode iz razreda 20. (namještaj), verbalnom žigu Beneluksa IKEA, registriranom 12. listopada 1976. pod brojem 615831 za proizvode iz razreda 11. (među ostalim, rasvjeta), 24. (tekstil) i 27. (tepsi), verbalnom i figurativnom žigu Beneluksa , registriranom 27. veljače 1987. pod brojem 692230 za vrlo širok opis robe i usluga, kao i o verbalnom žigu Europske unije IKEA, registriranom 1. listopada 1998. za vrlo širok opis robe i usluga. IKEA je poznata javnosti zbog namještaja za samostalnu montažu s uputstvom. IKEA se opisuje kao „jedan od najpoznatijih žigova na svijetu”, što trećenavedeni tuženik ne osporava.
2. Vrijheidsfonds smatra da švedski Koalicijski sporazum može poslužiti kao nadahnuće za nužnu reformu politike azila i migracija u Belgiji. Politička stranka Vlaams Belang predstavila je 14. studenoga 2022. medijima i javnosti svoj plan IKEA. Trećenavedeni tuženik tvrdi da se planom naslovljenim „Immigratie Kan Echt Anders” („Imigracija doista može biti drugačija”) (pokrata: IKEA) zabavnim i parodijskim upućivanjem na žig IKEA predlaže „švedski paket” migracijskih politika. Trećenavedeni tuženik ističe da je plan predstavljen prema poznatim IKEA-inim uputstvima kao IKEA-in komplet za sastavljanje ili uputstvo s petnaest prijedloga kako bi belgijska vlada mogla odmah riješiti navedeno pitanje.
3. Plan je objavljen i distribuiran na sljedeći način.

- (1) Osoba S je na konferenciji za medije predstavila planove kao „paket za montažu” švedskog diva na tržištu namještaja. Na prvoj stranici elektroničke prezentacije navodi se plan IKEA u okviru reprodukcije istovjetne verbalnom i figurativnom prikazu IKEA-inih žigova, a ispod njega naslov „Immigratie Kan Echt Anders”:

IKEA-PLAN

IMMIGRATIE-KAN-ECHT-ANDERS

U planu se petnaest političkih točaka prikazuje (pomalo provokativnim) slikama s likovima, koji odgovaraju IKEA-inom liku, te u karakterističnoj plavoj i žutoj boji švedske zastave i IKEA-e.*

**1. GEZINSHERENIGING
VERSTRAKKEN**

IKEA-PLAN
IMMIGRATIE-KAN-ECHT-ANDERS

**15. SOCIALE BIJSTAND VOOR
SUBSIDIAIR BESCHERMDEN
TOT HET ABSOLUTE MINIMUM
BEPERKEN**

IKEA-PLAN
IMMIGRATIE-KAN-ECHT-ANDERS

* Na sljedećoj slici navodi se: „1. OGRANIČITI SPAJANJE OBITELJI [...] 15. OGRANIČITI ODOBRAVANJE SOCIJALNE POMOĆI OSOBAMA KOJIMA JE ODOBRENA SUPSIDIJARNA ZAŠTITA NA NAJMANJU MOGUĆU MJERU [...]”.

- (2) Osoba S je tijekom polusatne konferencije za medije izložila plan od 15 točaka, pri čemu je s obzirom na način uporabe IKEA-inih žigova u svrhu parodije (koja je prema mišljenju tuženikâ pomalo humoristična odnosno provokativna) često, na način koji trećenavedeni tuženik smatra zabavnim, upućivala na švedskog diva na tržištu namještaja i švedsko podrijetlo plana. Trećenavedeni tuženik smatra da je time naglašena razlika u odnosu na djelatnosti švedskog poduzeća za namještaj i istaknuto da IKEA, naravno, ni na koji način ne sudjeluje niti podupire politički plan navedene političke stranke. Osim toga, sjedeći pored europske i švedske zastave, osoba S je, među ostalim, izjavila: „*Stoga danas kao Vlaams Belang predstavljamo naš plan IKEA. Naš plan IKEA ne predstavlja ‚Ingvar Kamprad Elmtaryd‘ i ‚Agunnaryd‘, moj švedski nije najbolji, od čega je stvarno nastala pokrata IKEA. IKEA za nas ne predstavlja švedskog proizvođača lijepog namještaja, ne, IKEA za nas predstavlja: ‚Immigratie Kan Echt Anders‘. [...] Ova belgijska vlada može odmah upotrijebiti ‚paket za montažu‘. [...] Zanimljivo je da je riječ o politikama [...] u Švedskoj i da su u skladu s okvirom Europske unije. Dakle, zapravo se želimo ograničiti na minimalnu razinu koju nam Europska unija nameće. To je ideja tog plana IKEA. [...]*”
- (3) Konferencija za medije i prezentacija dopunjene su političkim planom u pretežito pisanom obliku, koji je dostupan na internetskoj stranici. Taj dokument ne sadržava druga upućivanja na IKEA-u osim onih koja su bila predmet kratke prezentacije:

7. GEEN MAXIMALE TERMIJN VAN 2 MAANDEN OM ASIELZOEKERS VAST TE HOUDEN

"In een studie zal de Zweedse wetgeving worden getoetst aan de EU-wetgeving, en zullen wetswijzigingen en andere maatregelen worden voorgesteld om de rechten van asielzoekers zoveel mogelijk wettelijk te beperken"⁵³, aldus het Tijd-akkoord.

Een belangrijke beperking naar Europees recht is de mogelijkheid om asielzoekers gedurende een bepaalde periode tijdens de asielprocedure vast te houden⁵⁴. Dit bijvoorbeeld om de identiteit vast te stellen, in geval van risico op onderduiken, omdat er redelijke gronden zijn om te oordelen dat een nieuw asielverzoek werd ingediend om een terugkeerbesluit te omzeilen, ... De mogelijkheden en voorwaarden hierop zijn op Europees vlak strikt geregeld. Nochtans slaagt de Belgische wetgever erin om nóg strenger te zijn dan strikt gezeten noodzakelijk is op EU-niveau.

De Belgische wetgeving beperkt de termijn waarbij een asielzoeker vastgehouden mag worden namelijk tot maximaal 2 maanden⁵⁵. Deze termijn is meerdere malen verlengbaar tot in totaal maximaal 6 maanden⁵⁶.

Het Europees recht vereist geen strikte maximale termijnen, maar legt enkel op dat de bewaring een zo kort mogelijke termijn dient te besluiten⁵⁷. De maximumtermijnen die de Vreemdelingenwet bevat kunnen dus geschrapt worden.

→ Aanpassen artikel 74/6, §4, vierde tot zesde lid van de Vreemdelingenwet door de maximumtermijn(en) te schrappen en erin te zetten dat het een redelijke termijn moet zijn.

⁵³ Tijd-akkoord dd. 14 oktober 2022 (vrije vertaling).

⁵⁴ Deze redenen zijn bepaald in artikel 8, [3] van de Opvangrichtlijn.

⁵⁵ Artikel 74/6, § 1, vierde lid van de Vreemdelingenwet.

⁵⁶ Artikel 74/6, § 1, zesde lid van de Vreemdelingenwet.

⁵⁷ Artikel 9, [1] van de Opvangrichtlijn.

IKEA-PLAN

16

(4) O navedenoj konferenciji za medije izvješteno je putem stranačkih društvenih medija.

Bitni argumenti stranaka glavnog postupka

4. Vrijheidspartij se u predmetnom sudskom postupku u velikoj mjeri slaže s tužiteljevom ocjenom u pogledu žigovnog prava. Ističe da je jedini razlog zbog kojeg je upotrebljavala ugled IKEA-inih žigova isticanje vlastite poruke te povećanje prepoznatljivosti i širenja te poruke.
5. Vrijheidspartij tvrdi da se može pozvati na „opravdan” razlog za uporabu IKEA-inih žigova.

6. Nijedna stranka ne osporava da je riječ o poznatim žigovima. Trećenavedeni tuženik (Vrijheidsfonds) priznaje da je te žigove upotrijebio bez tužiteljeve suglasnosti i da je predmetnu kampanju vodio u ime i za račun udruženja Vlaams Belang, koje nema pravnu sposobnost, odnosno članova njegova upravnog odbora.

Kratak pregled obrazloženja zahtjeva za prethodnu odluku

7. Pravo na žig jest pravo industrijskog ili intelektualnog vlasništva, koje je priznato kao temeljno pravo i zaštićeno, među ostalim, člankom 1. Dodatnog protokola EKLJP-a i člankom 17. stavkom 2. Povelje.
8. Međutim, pravo na žig nije apsolutno. Ostvarivanje prava nositelja žiga da zaštiti svoje posebne interese treba biti ograničeno na slučajeve u kojima se uporabom znaka od strane treće osobe nanosi šteta ili bi se mogla nanijeti šteta jednoj od funkcija žiga. One obuhvaćaju funkciju označivanja podrijetla te investicijsku i oglašivačku funkciju. U tom pogledu sud koji je uputio zahtjev upućuje na presudu Google France i Google.
9. Osim toga, zaštita od uporabe žiga za druge proizvode ili usluge ograničena je mogućnošću da se treća osoba pozove na opravdan razlog. Čak i ako uporabom želi nepošteno iskoristiti ugled žiga ili čak naštetiti ugledu žiga povezujući ga s tvrdnjama koje negativno utječu na imidž, nije isključeno da se treća osoba može pozvati na opravdan razlog.
10. Nasuprot tom isključivom pravu nositelja žiga stoji sloboda izražavanja navodnog počinitelja povrede. Ni ta sloboda nije apsolutna, nego se, naprotiv, može ograničiti, među ostalim, kako bi se zaštitio ugled ili prava drugih osoba, uključujući osobito prava na žig.
11. Ako se sloboda izražavanja odnosi na izjave dane u okviru političkog diskursa, ESLJP priznaje najvišu moguću razinu zaštite: „*Sloboda izražavanja osobito je vrijedna za političke stranke i njihove aktivne članove, pri čemu zadiranje u slobodu izražavanja političara, osobito ako je član oporbene stranke, zahtijeva strogo ispitivanje od strane [ESLJP- a]*”. U tom se pogledu sud koji je uputio zahtjev upućuje na presude ESLJP-a od 1. svibnja 2011. Faruk Temel protiv Turske, t. 55., od 14. ožujka 2013., Eon protiv Francuske, t. 59. i od 23. travnja 1992., Castells protiv Španjolske, t. 43.
12. Stoga se pravo na žig može ograničiti slobodom izražavanja, a ta sloboda može, pak, biti ograničena pravom na žig. Nacionalni sud mora međusobno odvagnuti ta prava, pri čemu (i) je poželjna jasnoća relevantnih kriterija, a (ii.) zadiranja su, čak i nakon odvagivanja svih interesa, gotovo nezamisliva prema sudskoj praksi ESLJP-a.
13. U različitim izvorima (među ostalim, uvodna izjava 21. Uredbe (EU) 2017/1001, uvodna izjava 27. Direktive (EU) 2015/2436 i presuda Constantin Film

Produktion/EUIPO, t. 56.) utvrđuje se da isključiva prava nositelja žiga, a time i „opravdan razlog”, treba tumačiti na način da se u potpunosti uzme u obzir sloboda izražavanja. Čini se da Sud također široko tumači tu slobodu u različitim predmetima koji se odnose na žigove (vidjeti osobito mišljenje u predmetima Google France i Google, t. 102. i 103. te L’Oréal i dr., t. 45.). Komercijalna prava nisu automatski nadređena slobodi izražavanja. U skladu s ustaljenom sudskom praksom Suda (vidjeti presude Padawan, t. 43. i Painer, t. 132.) u slučaju sukoba između prava jednakog ranga uvijek se primjenjuje pravilo prema kojem nacionalni sud mora osigurati pravednu ravnotežu uzimajući u obzir sve okolnosti konkretnog slučaja. Trenutno ne postoji odgovor na pitanje o kojim je okolnostima riječ u okviru opravdanog razloga i parodije u području žigovnog prava.

14. Tumačenje iz presude Leidseplein Beheer i De Vries pruža smjernicu jer, prema toj presudi, sloboda izražavanja (uključujući političku parodiju) može u svakom slučaju biti opravdan razlog. Međutim, nedostaju druge pojedinosti. Zato je potrebno uputiti prethodno pitanje koje se odnosi na elemente koje nacionalni sud može uzeti u obzir prilikom odvagivanja interesa i važnosti koju treba pridati različitim kriterijima.
15. U pravnoj teoriji pokušalo se uskladiti kriterije koji se mogu uzeti u obzir pri ocjeni postojanja pravedne ravnoteže. Ti kriteriji mogli bi biti poslovna priroda ili cilj izjave, opći interes, društvena relevantnost i važnost predviđene rasprave, opseg i intenzitet štete prouzročene izjavom, prepoznatljivost korištenog prava, stupanj širenja izjave, pitanje bi li se uporabom nepotrebno naštetilo ugledu žiga te mjera u kojoj se nastoje izbjeći zablude.
16. U presudi Damn Pérignon (o umjetničkoj slobodi kao opravdanom razlogu) Sud Beneluksa odlučio se za vrlo široko tumačenje opravdanog razloga u prilog slobodi izražavanja. Ocijenio je da takav razlog postoji isključivo ako treća osoba izričito namjerava nanijeti štetu nositelju žiga. U slučaju (umjetničke ili političke) parodije isključiva ili pretežna namjera nanošenja štete bila bi u najboljem slučaju rijetka jer bi u uobičajenim okolnostima parodija ponajprije služila za umjetničko ili političko izražavanje. Ta se odluka izrazito kritizirala u pravnoj teoriji i, osim toga, čini se da je to tumačenje u suprotnosti s pravom Unije jer se njome ne omogućuje uzimanje u obzir svih relevantnih okolnosti slučaja s obzirom na to da je odlučujući kriterij isključivo namjera nanošenja štete.
17. Sud koji je uputio zahtjev utvrđuje sljedeće:
 - u presudi Deckmyn i Vrijheidsfonds Sud je široko tumačio pojam parodije: dopuštena je parodija i „s” djelom (ili žigom). Ne postoje drugi kriteriji osim onih koji se odnose na imitaciju djela, uz određene razlike, i usmjerenost na humor ili ismijavanje. Postavlja se pitanje može li se taj pristup u vezi s autorskim pravima primijeniti i na žigove i, u slučaju potvrdnog odgovora, pod kojim uvjetima.

- zakonodavne inicijative za reformu žigovnog prava 2016. i sâme uvodne izjave zakonodavnih tekstova izrazito naglašavaju da ostvarivanje prava na žig mora u potpunosti biti u skladu sa slobodom izražavanja; zakonodavac nije pojasnio pod kojim uvjetima.
 - sudska praksa Suda u području žigova također potkrjepljuje široko tumačenje slobode izražavanja. Pravo na žig jest pravo gospodarske prirode koje ne smije prelaziti ono što je nužno za zaštitu funkcija žiga. To je izraženo u presudi *Leideplein Beheer i De Vries*: opravdan razlog nije nužan, nego se odnosi i na subjektivne interese navodnog počinitelja povrede i na postizanje pravedne ravnoteže. U presudi se ne navode kriteriji koji se primjenjuju u tu svrhu u okviru slobode izražavanja.
 - u belgijskoj sudskoj praksi (koja je malobrojna) u pravilu se pojam opravdanog razloga vrlo usko tumači (kao nužnost ili ispitivanjem drugih mogućnosti), što se s obzirom na sudsku praksu Unije ne može prihvatiti. Ona je u suprotnosti s pristupom iz nizozemske sudske prakse te je u velikoj mjeri također odbijena u belgijskoj i nizozemskoj pravnoj teoriji. Osim toga, ta malobrojna belgijska sudska praksa prethodi presudi *Damn Pérignon*.
 - kao što je to navedeno u pravnoj teoriji, presudom *Damn Pérignon* gotovo se ništa ne pojašnjava. U presudi se smatra da je namjera nanošenja štete nositelju žiga odlučujuća i stoga ne ostavlja prostor za sve relevantne okolnosti konkretnog slučaja. Stoga i dalje postoji dvosmislenost. Osim toga, odgovor iz presude *Damn Pérignon* odnosi se samo na slobodu umjetničkog izražavanja. Postavlja se pitanje trebaju li za slobodu političkog izražavanja vrijediti drugi kriteriji..
18. Uzimajući u obzir važnost odvagivanja između slobode izražavanja i prava na žig, sud koji je uputio zahtjev smatra da Suda valja uputiti prethodna pitanja.
 19. U tom je pogledu prikladna otvorena formulacija pitanja. Sud je nedavno donio odluku kojom je odvagnuo zaštitu osobnih podataka i pravo na zaborav, s jedne strane, i pravo na slobodu izražavanja, uključujući pravo na primanje informacija, s druge strane. Sud je slijedio sudsku praksu ESLJP-a te je nacionalnom sudu pružio pojašnjenja o relevantnim kriterijima; postavlja se pitanje vrijede li ti i/ili drugi kriteriji i u ovom predmetu (vidjeti presudu *Google [Uklanjanje poveznica koje vode do navodno netočnog sadržaja]*, C-460/20, t. 20.).
 20. U ovom predmetu pitanja se odnose na tumačenje članka 9. stavka 2. točke (c) Uredbe (EU) 2017/1001 i članka 10. stavka 2. točke (c) Direktive (EU) 2015/2436. Ako je riječ o tumačenju odredbe sadržane i u Direktivi (EU) 2015/2436 i u BÜGE-u (za prenošenje te direktive), Sud je isključivo nadležan za ujednačeno tumačenje u pogledu činjenica i prava.